datečně učitelům slouživším za války ve stavu mužstva ve všech zemích všecky požitkové újmy, které jim z jejich vojenské služby vznikly, ať již následkem dřívějších předpisů zákonných anebo předpisů norem jiných.

Z těchto úvah nebylo lze shledati nezákonnosti nebo vadnosti v nař. rozhodnutích a bylo stížnosti zamítnouti jako bezdůvodné.

Č. 3686.

Učitelstvo: * Skutečnost, že manželka učitele veřejné školy národní jest v činné službě státní a sama požívá přídavku, nezbavuje učitele za platnosti min. nař. z 11. září 1918 č. 333 ř. z. před účinností zák. z 21. prosince 1921 č. 495 Sb. nároku na to, aby mu byly vyměřeny drahotní přídavky jako ženatému.

(Nález ze dne 2. června 1924 č. 9874.)

Prejudikatura: Boh. 1024 adm.

Věc: Emanuel N. v L. (adv. Dr. B. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o nepřiznání mimořádných drahotních přídavků podle II. třídy rodinné.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Vynesením z 28. září 1922 nevyhověla zšr v Praze žádosti Emanuela N., učitele v L., o přiznání mimořádných přídavků podle II. rodinné třídy za měsíce leden a únor 1921 a za navrácení částky 2126 K, kterou splatil jako přeplatek za dobu od 1. září 1919 do 31. prosince 1920, v níž byl zařazen do II. místo I. třídy rodinné, a odůvodnila výrok svůj tím, že sluší podle § 4, odst. 4 min. nař. z 11. září 1918 č. 333 ř. z., které se na zákl. čl. II. zák. z 23. května 1919 č. 274 Sb. vztahuje také na učitele škol národních, ženaté mužské zaměstnance, je-li jejich manželka v aktivní státní službě a pobírá-li sama přídavek, na roveň postaviti zaměstnancům ovdovělým, takže žadatel nemá zákonného nároku na zařazení do II. třídy rodinné.

Odvolání z vynesení toho podané zamítlo min. škol. rozhodnutím z důvodů vynesení v odpor vzatého. — — —

Nss dal se vésti těmito úvahami:

Žal. úřad opřel zamítavý svůj výrok o předpis § 4, odst. 4 nař. býv. rak. min. fin. z 11. září 1918 č. 333 ř. z., který určuje, že ženatí mužští zřízenci, je-li jejich manželka v aktivní státní službě a sama požívá přídavku, jsou pokládáni na roveň zřízencům ovdovělým.

Nss vyslovil a zevrubně odůvodnil již ve svém nál. Boh. 1024 adm. právní názor, že použití této výjimečné normy vázáno jest jednak předpokladem aktivní služby obou manželů, jednak okolností, že oba pobírají mimořádné přídavky z prostředků jednoho a stejného subjektu, kterým jest státní pokladna. . . . .

Podle čl. II. parit. zák. z 23. května 1919 č. 274 Sb. dlužno shora cit. ustanovení použíti na učitelstvo a přizpůsobiti je na ně.

V přítomném sporu vysvítá ze správních spisů, že manželka st-lova byla poštovní vrchní adjunktkou ve skupině D státních úředníků a že

v této hodnosti pobírala služební požitky incl. drahotních přídavků z pokladny státní, takže není, pokud jde o aplikaci dříve rozvedeného právního názoru na spor tento, splněn v tomto případě druhý z obou předpokladů, které má na mysli cit. předpis § 4, odst. 4 min. nař. z 11. září 1918 č. 333 ř. z. Neneseť totiž osobní náklad na st-le jako na učitele veřejné obecní školy st á t ze svých prostředků, naopak náklad ten hrazen jest dosud vzhledem k tomu, že ustanovení § 35 zák. z 9. dubna 1920 č. 292 Sb. provedeno nebylo, nynějšími vydržovateli, k nimž náleží v daném případě, v němž nejde o učitele na škole menšinové, zemský fond český.

Je-li tomu tak, pak arciť nelze spornou otázku řešiti na podkladě výjimečné normy § 4, odst. 4 nař. z 11. září 1918 č. 333 ř. z., jak se mylně domnívá nař. rozhodnutí, a jest výrok jeho v rozporu se zákonem. Musil tudíž nss zrušiti nař. rozhodnutí jako nezákonné.

Č. 3687.

N e m o c e n s k é p o j i š t ě n í: I. Povinnost přihlásiti zaměstnance u okr. nemoc. pokladny vzniká okamžikem vstupu do zaměstnání, podmiňujícího pojistnou povinnost. — II. Práce na zkoušku zakládá pojistnou povinnost právě tak jako práce definitivní.

(Nález ze dne 3. června 1924 č. 16.610/23.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 901 a 977 adm.

V ě c: Josef H. v Z. proti ministerstvu sociální péče o nemocenské pojištění.

V ý r o k: N a ř. r o z h o d n u t í, p o k u d s e t ý k á p o d p ů r n é h o n á k l a d u, z r u š u j e s e p r o v a d y ř í z e n í; j i n a k s e s t í ž n o s t z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nálezem z 23. října 1920 uznala politická expositura v B. st-le vinným přestupkem § 31 nem. zák. a odsoudila jej k pokutě 10 K, v případě nedobytnosti k vězení v trvání 24 hodin, dále jej uznala povinným nahraditi okr. nem. pokladně podpůrný náklad 914 K 40 h. Nález založila na skutkovém zjištění, že přijal dělníka Karla K. do práce ve své cihelně v H. 28. dubna 1920, že jej přihlásil k okr. nem. pokladně 4. května 1920 a že přihláška ta této pokladny došla 6. května 1920, dále na právním názoru, že povinnosti přihlásiti jej nebyl sproštěn tím, že následkem poruchy v podniku zastavil výrobu dne 29. dubna 1920 a znovu zahájil až 3. května 1920, ježto přechodné přerušení práce samo o sobě neruší pracovní poměr.

Rozhodnptím z 17. července 1922 nevyhověla zsp odvolání st-le a potvrdila shora cit. nál. pol. expositury v B. z důvodů v něm uvedených a z této další úvahy: »Dokázáno jest a sám odvolatel ve svém odvolání doznává, že K. vstoupil do práce dne 28. dubna 1920. Měl ho tedy zaměstnavatel do 3 dnů přihlásiti, okolnost, že pracoval pouze několik hodin, nepadá na váhu, neb dle § 31 nem. zák. jest zaměstnavatel povinen každého do zaměstnání vstupujícího během 3 dnů přihlásiti bez ohledu na to, jak dlouho pracoval«.